

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

206.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 22 marca 1923 r.

w przedmiocie nadzwyczajnych dodatków drożyznianych do zaopatrzenia pieniężnego inwalidów wojennych i pozostałych po nich.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) oraz art. 12 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin, oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. № 32, poz. 195) zarządza się co następuje:

§ 1. Do obliczania dodatków drożyznianych, należnych inwalidom i pozostałym, ustala się mnożnik w wysokości tysiąc siedemset i zarządza się zastosowanie tego mnożnika do wszystkich w dniu 1 maja 1921 r. względnie po tym dniu powstałych dodatków drożyznianych należnych inwalidom i pozostałym bez względu na obowiązujący w tym czasie podział miejscowości ich zamieszkania na klasy.

Różnicę przysługującego zaopatrzenia pieniężnego jaka wyniknie przez zastosowanie powyższego mnożnika, oblicza się do dnia 31 marca 1923 r. i zalicza się ją jako nadzwyczajny dodatek drożyzniany.

§ 2. Osoby, których prawo do zaopatrzenia wygasło lub zostało zawieszane przed dniem 31 marca 1923 r. otrzymują dodatek drożyzniany według każdorazowo obowiązującego mnożnika w danej klasie miejscowości.

§ 3. Od dnia 1 kwietnia 1923 r. podwyższa się ustalony § 1 dodatek drożyzniany dziesięciokrotnie.

Do czasu przeliczenia rent inwalidzkich podwyższa się wypłacane na zasadzie uchwały Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1921 r. na poczet tych rent zaliczki dwunastokrotne, poczynając od dnia 1 kwietnia 1923 r.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z chwilą ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

207.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 22 marca 1923 r.

w przedmiocie statystyki strajków i lokautów w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na podstawie art. 2 ustawy z dn. 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. № 85 poz. 464), tudzież na podstawie art. 2 punkt 15 ustawy z dn. 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 46 poz. 388), o rozciągnięciu na ziemię górnośląskie województwa śląskiego Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i niektórych ustaw innych oraz w przedmiocie zmian w ustawodawstwie na tych ziemiach obowiązującym zarządza się co następuje:

§ 1. Władze wskazane w § 2 niniejszego rozporządzenia, obowiązane są donosić Głównemu Urzędowi Statystycznemu przy użyciu wydanych w tym celu przez ten Urząd kwestjonariuszów o wszelkich wypadkach zbiorowego zawieszenia pracy, spowodowanych bądź przez pracowników (strajk) bądź też przez pracodawców (lokaut). Kwestjonariusze te po należytem ich wypełnieniu powinny być przesłane najpóźniej w dwadzieścia dni po zakończeniu strajku, względnie lokautu, bezpośrednio Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

§ 2. Obowiązek donoszenia o strajkach, względnie lokautach, ciąży na:

- a) inspektorach przemysłowych, w stosunku do strajków i lokautów w zakładach i przedsiębiorstwach prywatnych wszelkiego rodzaju (rolniczych, przemysłowych, handlowych, transportowych i t. p.);
- b) urzędach górniczych w stosunku do strajków w górnictwie;
- c) odpowiednich dyrekcjach kolejowych — w stosunku do strajków na kolejach żelaznych państwowych;
- d) odpowiednich urzędach wojskowych — w stosunku do strajków w państwowych zakładach wojskowych;
- e) odpowiednich urzędach komunalnych — w stosunku do strajków w zakładach komunalnych;
- f) władzach i urzędach państwowych, nie wyszczególnionych w punktach b), c), d) i e) niniejszego artykułu, w stosunku do strajków w zakładach i przedsiębiorstwach im bezpośrednio podległych.

§ 3. Wszystkie zakłady i przedsiębiorstwa prywatne, zatrudniające przynajmniej 5 pracowników najemnych, obowiązane są o każdym wypadku strajku lub lokautu przysyłać do właściwego inspektora przemysłowego względnie Urzędu Górniczego następujące zawiadomienia:

- a) pierwsze zawiadomienie natychmiast po wybuchu strajku, względnie lokautu z podaniem daty wybuchu zatargu i liczby pracowników, którzy pracę przerwali (mężczyzn, kobiet i młodocianych);